

Tid til at fødes, og tid til at dø

Appendix A, rejseplanen.

	Beskrivelse	Fokus	Tidspunkt (alle ca.)	Tidsrum
A	<i>Og mens de var dér, kom tiden, da hun skulle føde; og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget. [...] Og da englenerne havde forladt dem og var vendt tilbage til himlen, sagde hyrderne til hinanden: »Lad os gå ind til Betlehem og se det, som er sket, og som Herren har forkyndt os.« De skyndte sig derhen og fandt Maria og Josef sammen med barnet, som lå i krybben. (Lukas 2)</i>	Krybben	År 0	3 dage
B	<i>Da Jesus var født i Betlehem i Judæa i kong Herodes' dage, se, da kom der nogle vise mænd fra Østerland til Jerusalem og spurgte: »Hvor er jødernes nyfødte konge? For vi har set hans stjerne gå op og er kommet for at tilbede ham.« [...] Og de gik ind i huset og så barnet hos dets mor Maria, og de faldt ned og tilbad det, og de åbnede for deres gemmer og frembar gaver til det, guld, røgelse og myrra. (Matthæus 2)</i>	Huset.	År 0	3 dage
C	Jesus som 25-årig. Hvis dette ikke lader sig opfylde, af tekniske årsager, gå da baglæns (24 år, 23 år osv.) indtil det lader sig opfylde.	Jesus	År 25	6 dage
D	<i>I de dage skete det, at Jesus kom fra Nazaret i Galilæa og blev døbt af Johannes i Jordan. Straks da han steg op af vandet, så han himlene flænges og Ånden dale ned over sig som en due; og der lød en røst fra himlene: »Du er min elskede søn, i dig har jeg fundet velbehag!« (Markus 1)</i>	Jordan	År 30	1 dag
E	<i>Da Jesus så skarerne, gik han op på bjerget og satte sig, og hans disciple kom hen til ham. Og han tog til orde og lærte dem. (Matthæus 5)</i> Det er teoretiseret, at bjergprædikenen blev holdt mere end 1 gang: <ul style="list-style-type: none"> • hvis den blev holdt mere end end gang, bør min første dag falde sammen med den dag hvor han "gik op på bjerget" • hvis der er tale om mere end et bjerg, vælg da det første • hvis der ikke er tale om noget bjerg overhovedet, vælg da den første gang, prædikenen blev holdt 	Bjerget, prædikenen	År 32	1 uge

	<i>Beskrivelse</i>	<i>Fokus</i>	<i>Tidspunkt (alle ca.)</i>	<i>Tidsrum</i>
F	<i>Da de kom ud til det sted, der hedder Golgata - det betyder Hovedskalsted - gav de ham vin at drikke, som var blandet med malurt, men da han smagte det, ville han ikke drikke det. Og da de havde korsfæstet ham, delte de hans klæder mellem sig ved at kaste lod om dem. (Matthæus 27)</i>	Golgata	År 33	2 dage
G	<i>Men da det var blevet aften, kom der en rig mand fra Arimatæa, der hed Josef, som også var blevet en discipel af Jesus. Han gik til Pilatus og bad om at få Jesu legeme, og Pilatus befalede, at det skulle udleveres. Så tog Josef Jesu legeme og svøbte det i et rent lagen og lagde det i den nye grav, som han havde ladet hugge ud i klippen til sig selv. Og han væltede en stor sten for indgangen til graven og gik. (Matthæus 27)</i>	Graven	År 33	1 uge
H	<i>Han tog dem med ud af byen, hen i nærheden af Betania, og løftede sine hænder og velsignede dem. Idet han velsignede dem, skiltes han fra dem og blev båret op til himlen. De tilbad ham, og fyldt med glæde vendte de tilbage til Jerusalem, og de var hele tiden i templet og lovpriste Gud. (Lukas 24)</i>	I nærheden af Betania	År 33	1 dag
				I alt: 30 dage

En samtale, der ligner 1000 andre. På den ene side af bordet en ansøger, der skal sælge sin idé. På den anden side skeptikere, der har penge. Ansøgeren sveder lidt i hænderne, og griber måske til vandglasset lidt tit. Skeptikerne er tilbagelænedede.

"Ja, Simon Petersen, det var jo en flot præsentation." Den anden skeptiker nikker. "Men måske kunne De lige ridse op for os igen: hvorfor er det vigtigt at netop dette projekt bliver gennemført? Vi har jo mange andre ansøgere."

Simon rømmer sig. "Indtil nu er det fysikere, der er rejst gennem tiden. For at studere ændringer i månens bane, og dermed kunne opbygge nye teorier om tyngdekraft og astrofysik. For at se asteroidebæltet opstå. Og selvfølgelig den forsøgsrække, hvor man i dag er 3 sekunder fra Big Bang. Indrømmet har de lettere ved at finde den slags link til fortiden, der er behov for, for at kunne indstille maskinerne korrekt: stråling, kometer osv. Men som jeg ser det er der behov for at de andre videnskaber også får lov til at komme ind på det her område. At biologerne får lov at se livets opståen, eller dinosaurernes uddøen. At kunsthistorikerne får lov at se Leonardo da Vinci og Rembrandt i aktion. Og altså, at teologerne får førstehåndskilder om Jesus Kristus. Og eftersom vi jo har skriftlige kilder til denne periode, og manuskripter, der er meget tæt på at være originale, bør det kunne lade sig gøre."

Skeptikerne ser kort på hinanden, og så spørger den anden. "Antaget at De har ret i, at det er på tide, at andre end fysikere kommer til - hvorfor skulle De så lige være den første?"

Simon rødmer lidt, men tager så fat igen. Trods alt har han øvet sig hjemmefra på at besvare disse spørgsmål - de er alle dybt forudsigelige. "Min ansøgning om dette bachelor-projekt er baseret på, at jeg både er fysiker nok til at betjene udstyret, og teolog nok til at kunne gennemføre observationerne videnskabeligt forsvarligt." Kort og klart - så kunne de tænke lidt over den.

Skeptiker nr. 1 vågner lidt op. "Fysik og teologi - det er ikke hver dag man møder den kombination - hvorfor i alverden studerer De netop disse fag?"

"Jeg kommer til livets opståen fra begge sider. Måske sagde Gud: der blive lys - og så skete Big Bang. Det har altid fascineret mig, at disse to meget forskellige videnskaber lapper over på dette område." Han stopper - han har ikke forberedt dette svar, og ved ikke helt, om der er mere at sige. Det virker som en lidt lam afslutning. Men nu må det briste eller bære - han kan ikke finde på mere at sige.

Skeptiker nr. 2 rejser sig brat op, og rækker hånden ud. "Jamen, så siger vi tak for i dag, hr. Petersen. De vil høre fra os indenfor 1 uge." Og så er det hele overstået, og Simon står ude på gangen igen, og krammer håndtaget på sin taske hårdt. Nu er det bare at vente.

Der går 1 uge. Der går 2. Og så en kort telefon-opringning: ansøgningen er præliminært godkendt, og sendt videre til instituttet i Tokyo, hvor de har maskineriet til at gennemføre selve rejsen. Igen går der 1 uge, og endnu 1. Ansøgningen bliver oversat til engelsk ved han, og senere finder han ud af, at den også bliver oversat til japansk. Men tiden går lidt hurtigere nu. Hans vejleder har anbefalet, at han nu begynder at finde sponsorer, så han også kan få sine kameraer, mikrofoner, kostumer osv. betalt. Og en dag er der to svar i postkassen: Sony har sponsoreret hans kameraer, og universitetet i Tokyo har godkendt hans projekt. Men nu skal han vente igen: han kan først komme til om 2 måneder. Tiden går med at repetere hebraiske gloser, og lære hvordan alt udstyret virker. Og pludselig siger han farvel til familien i lufthavnen, og checker den bagage ind, der ikke kunne sendes i forvejen. De næste par dage forsvinder i en tåge af jet lag, og han har svært ved at koncentrere sig mens maskinisten tæller ned. Men da verden eksploderer omkring ham i lys, og et jordskælv bryder løs under hans fødder, vågner han. Nu går drømmen i opfyldelse.

Og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe.

Dag 1

Puha! Det har været en lang dag. Først selve rejsen - der heldigvis var hurtigt overstået. Så skulle jeg lige orientere mig. Men der var kun én bygning, der kunne være den såkaldte stald. Så havde jeg 1 time til at installere kameraer og mikrofoner i loftet, og indstille videooptagerne udenfor. Og det passede lige - da jeg var klar, ankom der en gravid kvinde med sin familie. Det var vist her, det gik op for mig, hvor fantastisk den her dag er! Jeg er i det gamle Israel! Sproget, klædedragten, bygningerne - alt er som jeg har forestillet mig det, siden bedstemor første gang læste jule-evangeliet højt for mig.

Og efter at have hetzet rundt, var der nu god tid til at suge til sig. Fødslen er ikke gået i gang endnu, så de småsnakker bare derinde. Det kan selvfølgelig også være spændende nok at høre. Men det er jo ikke fordi de går rundt og siger: "wow - i aften er det juleaften for første gang". Hun snakker om at have ondt i ryggen, og han fodrer dyrene. Han har små kælenavne for dem.

Jeg tror jeg sætter optageren på automatisk et stykke tid, mens jeg selv finder et sted at overnatte. Jeg har selvfølgelig et telt med, men der er ikke så mange steder jeg må stille det op.

Dag 2

Pludselig gik det så hurtigt. Jeg havde lige fundet en lejrplads (dyrt betalt - men det regnede jeg jo med), og da jeg kom tilbage var vandet gået. Så jeg skyndte mig at flytte resten af udstyret til teltet, og så sad jeg i skjul og holdt øje med en af verdenshistoriens vigtigste begivenheder - og jeg er et af kun 3 vidner.

Lige nu gør de nybagte forældre vist det, alle nybagte forældre gør. Moderen sover i øjeblikket. Og babyen er også stille lige nu. Han ligger, så jeg kan se hans ansigt meget tydeligt på en af skærmene. Det billede kommer til at gøre indtryk, når jeg kommer hjem!

Men ellers skal jeg vist også have sovet. Jeg har været oppe hele natten. Så nu sætter jeg bare en alarm, i tilfælde af at de får gæster.

Dag 3

Der har ikke været nogle gæster endnu. Jeg begynder at tro, at jeg har valgt alt for kort tid til denne del af rejsen. Eller måske var der aldrig nogle hyrder. I hvert fald forbereder jeg, at jeg tager videre i aften. Jeg efterlader kameraerne - forhåbentlig kan jeg bruge dem i fase B. Og ellers bliver de jo automatisk nedbrudt efter en måned.

Dato-maskinen har endelig gylpet noget frem. Det er præcis år -2 - og det er ikke noget, der på nogen måde kan fortolkes som december. I øvrigt har der heller ikke været nogen usædvanlige stjerner på nattehimlen, siger den. Jeg må stole på den - jeg kan ikke se så meget af himlen herfra.

Nå, men jeg har da i hvert fald fået nogle gode optagelser af en fødsel, og et drengebarn. Så fase A lykkedes da lidt.

Og de gik ind i huset og så barnet hos dets mor Maria.

Dag 4

Med lidt held skulle rejsen mellem fase A og B kun dække et par dage. Ja, de 2 x 3 dage kunne være klappet sammen til 6 dage ud i et, hvis de 2 begivenheder lå tæt nok på hinanden. Men så heldig var jeg altså ikke. Jeg accepterede, at telt og det hele blev meget lyst, og rystede - noget blidere end rejsen til fase A. Men det var svært at acceptere, at jeg var et helt andet sted, da jeg "landede" igen.

Først troede jeg, at de vise mænd måske bare havde ventet lidt, og ikke besøgte stalden, men et senere logi. Fordi de vise mænd har minsandten været her. Jeg fik ikke kameraer op i tide, til at filme da de ankom, men jeg fik gode billeder af at de tog afsted igen. Og jeg sneg mig til at tage et par billeder ind gennem et vindue, mens de overrakte deres gaver.

Men da jeg så gik ind i huset om natten, og installerede et par kameraer derinde fik jeg et chok. Ikke samme hus. Og jeg skal ikke gøre mig klog på om det er samme baby - men det er i hvert fald ikke samme mor! Eller også er hun meget ældre, og det her er en anden af hendes babyer.

Til sidst bekræftede dato-maskinen det. Vi er i år +3. Jeg kan godt vinke farvel til de første kameraer. Nå jo, og der er heller ingen stjerner...

Dag 6

Jeg brugte dagen i går på at organisere mine optagelser, og indtale speak til nogle af dem. Ellers er der ikke så meget at lave her.

Den her familie ser ud til at være meget rigere end den første familie, jeg optog. Kedeligt nok giver det mening, at rige vise mænd giver gaver til andre rige.

Nu er spørgsmålet bare: hvilke af de to babyer er så Jesus? Jeg har ikke hørt forældrene diskutere navne, ikke i nogen af familierne. Jeg har fået computeren til at projekttere hvordan de to forskellige ansigter vil være som voksne, og der er forskel nok, til at jeg sagtens skulle kunne finde ud af, hvilken voksen person, der passer sammen med hvilken baby.

Men ellers er jeg ved at pakke sammen igen. Denne gang henter jeg kameraerne, før jeg tager afsted. Og så glæder jeg mig ellers til fase C. Her er planen, at jeg skal være sammen med Jesus, så lang tid som det nu kan lade sig gøre. Uanset om han er i lære som tømrer, eller mediterer på en bjergtop i Tibet, eller hvad han nu ellers laver, så vil det blive spændende.

Dag 7

Der er noget helt galt her. Men jeg kan ikke regne ud hvad det er.

Dag 9

Det er fascinerende dage de her. De præcise hændelser bliver selvfølgelig optaget med mikrofon og kamera. Men det er følelsen. At gå side om side med Jesus. Og ham her er jo gammel nok, til at jeg kan lære hans navn at kende.

Men der er også noget der nager. Hans ansigt passer ikke sammen med de 2 muligheder, der var på forhånd. Jeg har måttet gennemtænke hvordan jeg vil skrive det her. Og nu begynder jeg at tale om Jesus A, Jesus B og Jesus C. Der er 20% chance for, at Jesus A og Jesus C er den samme. Og 34% chance for at B og C er den samme.

Måske har maskinisterne fejlet. Eller måske var det slet ikke muligt at finde Jesus A som 25-årig (jeg hælder til, at Jesus A er den rigtige). Som sagt, de her 6 dage er fascinerende. Jesus C er smart. Men jeg er ikke sikker på det giver så meget mening at skrive ned, hvad vi laver. Når nu han ikke er den rigtige...

I de dage skete det, at Jesus kom fra Nazaret i Galilæa og blev døbt af Johannes i Jordan.

Dag 13

Det her er en af de hurtige. Bare en enkelt dag, så jeg kan overvære dåben. Nu er jeg ved at være lidt forberedt: desværre må jeg nu begynde at tale om Jesus D.

Egentlig er der større chance for, at Johannes Døber er den man skulle tro!

Men. Der var en dåb. Og der var også en fugl af en slags, der flaksede forbi lige på det rigtige tidspunkt, og folk begyndte at tale om, at det var et "heldigt tegn". Men himlene gjorde ikke noget usædvanligt - i hvert fald ikke i de 3 timer, jeg fulgte efter Jesus D. Hvis navn jeg i øvrigt heller ikke har kunnet bekræfte.

Da Jesus så skarerne, gik han op på bjerget og satte sig.

Dag 14

Ja ja. Så blev det altså også til Jesus E. Jeg er ved at skifte mening, og tror at Jesus E må være den rigtige. Det er trods alt nemt at tage fejl mht. til hvordan en kendis havde det, 30 år før han blev kendt. Mens det er lettere at holde styr på hvad der sker, når først han bliver et kendt ansigt.

Der er faktisk et bjerg. Og jeg har også kunnet genkende stumper af det han siger. For at være tæt nok på, til at kunne høre og se ordentligt, har jeg måttet mase mig godt frem i første række. Så mens Jesus ikke taler, sludrer jeg med disciplene. Også lidt af en oplevelse. Mine små spion-kameraer opfanger alt hvad Jesus siger og gør, så det er okay hvis jeg noget af tiden kigger den anden vej.

Nu er det spændende jo så, om denne prædiken bliver holdt mere end én gang...

Det er i øvrigt en god prædiken. Jeg tror at de stumper, vi ikke kendte til, kommer til at revolutionere teologien, når først de bliver offentliggjort.

Dag 19

Jeg har vandret med Jesus.

Siden jeg ankom i denne periode, har jeg holdt mig ret tæt på ham, og snakket med disciplene. Men i dag kom han over til mig, for at lære mig lidt bedre at kende, som han sagde. Han studsede over min accent. Spurgte til mit tøj, der på visse punkter er lidt usædvanligt. Undrede sig over den rygsæk, der ikke passer helt med, at mange af hans flok har efterladt alt derhjemme. Men ellers sludrede vi om løst og fast. Jeg kom til at sige, at jeg lige havde været på hans fødeegn, og han spurgte om nyt. Hvad skulle jeg sige? Men nu har jeg da i hvert fald fået opklaret, at denne Jesus ikke kan være hverken A

eller B - igen henviser jeg til båndene for nærmere detaljer om denne del af samtalen.

Men det er ikke så meget det vi talte om. Det var roen. Det er tydeligt, at denne Jesus har lært at meditere, eller noget i den retning. Han er svær at overraske, men åben overfor alle nye indtryk, og nysgerrig. Han taler langsomt, og nogle gange tager han bare dybe vejrtrækninger, før han tager hul på det næste emne. Vi går langsomt gennem landskabet, og der er tid til at lege med børnene og klappe dyrene på vejen. Jeg bliver rolig af at være sammen med ham. Det betyder ikke så meget, om A = E, eller B = E. Det er godt for verden, at denne person har eksisteret, og haft en eller anden indflydelse på sine omgivelser.

Dag 20

Sidste dag. Jeg er ked af at skulle afsted nu. Og jeg glæder mig ikke til at skulle overvære en korsfæstelse - specielt ikke hvis det er denne Jesus, min nye ven, der skal hænge der på korset. Men jeg kan jo ikke ændre planen nu.

Og da de havde korsfæstet ham, delte de hans klæder mellem sig ved at kaste lod om dem.

Dag 21

Jeg er taknemlig for, at jeg kun skal være her 2 dage. Jeg har mest været beskæftiget med at stille kameraer op, før menneskemængden kom, og sikre mig, at de kan køre automatisk. Planen er, at jeg lader dem være her, og så kommer tilbage og henter dem i fase G.

Men da alting var klar...

Kameraerne kan opfange billederne, og skrigene. Men ikke lugten. Eller følelsen af blod på huden.

Nej, jeg kan ikke skrive lige nu. Jeg kan ikke tænke lige nu. Jeg vil ikke tænke.

Dag 22

Hvor grusomt det end var at være vidne til korsfæstelsen - så var det ikke Jesus E. Jesus F er en ny person i den her kavalkade.

De har været og hente liget her til aften, og så er jeg jo spændt på, om det er det samme lig jeg ser i den anden ende, i fase G.

Så tog Josef Jesu legeme og svøbte det i et rent lagen og lagde det i den nye grav.

Dag 23

Den her rejse giver mindre og mindre mening for mig. Jeg har måttet opgive at hente kameraerne fra fase F - dato-maskinen siger, at jeg nu er rejst 3 måneder baglæns i tiden.

Selvfølgelig giver det en form for mening, at jeg bliver her. Hvis der faktisk kommer nogen på et tidspunkt, og finder en tom grav, så er jeg det eneste troværdige vidne, for eftertiden. Jeg kan selvfølgelig ikke sige noget nu.

Men på den anden side: hvad mening giver det at én person bliver døbt, en anden prædiker på bjerget, en tredje bliver korsfæstet, en fjerde opstår fra de døde (måske), osv. osv.?

Dag 29

Det har været godt for mig, at blive her en hel uge. For første gang på denne rejse har jeg for alvor bedt, genlæst teksterne, og på alle måder prøvet at komme i kontakt med Gud. Gad vide hvordan Han

stiller sig til, at jeg beder på denne måde? Jeg er trods alt den første.

Men i hvert fald. Jeg har prøvet at spørge hvad meningen er med det her. Om maskinisterne har taget fejl. Eller om der virkelig aldrig var en enkelt, historisk Jesus. Eller om det er noget helt andet, der foregår.

Svaret - hvis jeg har forstået det rigtigt - er overraskende simpelt.

Hvis verden har været beriget med ikke 1, men 8 Jesus'er - så er det jo bare godt for verden.

Og hvis der skulle 8 (eller flere) Jesus'er til, for at "strikke" en enkelt person, der kunne gøre indtryk på verdenshistorien - ja, så er det jo ikke så underligt, at det er præcis det Gud har gjort. En overraskende konklusion. Jeg ved ikke af, at der er nogen teologer, der har en teori, der går i den retning.

Den sidste dag, fase H, giver næsten ingen mening for mig nu. Uanset om nogen bliver båret op til himlen eller ej, så vil evangelierne blive skrevet. Og det er jo det vigtigste. Det har aldrig handlet om en håndfuld øjenvidner. Det har altid handlet om de millioner, der efterfølgende tror, uden at have set.

Idet han velsignede dem, skiltes han fra dem og blev båret op til himlen.

Dag 30

En overraskelse! Den her gang har jeg tilsyneladende slet ikke fundet en Jesus. Til gengæld har jeg fundet nogle af mine bekendte fra bjerget. Jeg har spurgt dem, hvor vores mester er, men det kan de ikke svare på. Så i stedet har vi talt om, hvad vi hver især har lavet siden sidst. De har vin med, og vi drikker og synger. Nu kalder de - jeg må løbe.

Ved midnat var deres glade ven midt i en lang sang, da han pludselig begyndte at lyse, og jorden begyndte at ryste under dem. Og så var han borte. De kastede sig til jorden, og bad om Guds nåde. Da der ikke skete mere, begyndte de at tale om ham. Han havde haft nogle sælsomme meninger. Og nu havde Gud taget ham til sig.

Til sidst blev de enige om at tage tilbage til Jerusalem. Her kunne de rådspørge de skriftekloge, om hvad dette tegn dog kunne betyde, og de kunne være i templet, og lovprise Gud.

Nakskov - 5/8 2006

16/9 2006